

og han mente, at Guillotinen maatte siges at være ligejaa raa som Hals hugning ved Haandøye. Jeg kan dog ikke tro Andet, end at Alle ville være enige med mig i, at der er noget ganske anderledes Stødende og Dyrørende for Følelsen i, at det ene Menneſte umiddelbart ſkal føre det dræbende Hug imod det andet Menneſte, at det er noget ganske Andet at benytte ſig af et Apparat, en Maſſine. Og jeg veed iøvrigt heller ikke Andet, end at en Elektricermaſſine ligeledes paa en eller anden Maade maatte ſættes i Bevægelse af et Menneſte, ſom ſaaledes ogſaa blev, om end indirekte, Redſkabet ved Eksekutionens Fuldbjørdeleſe. Men det ærede Medlem drifter ſig jo dog ikke til at foreſlaa Henrettelse ved Elektricitet, han mener jo, at forinden der gjordes noget ſaadant, var det nødvendigt at anſtille forſkjellige Experimente, og hans Tanke havde nærmest været, at der paa Finantsloven ſkulde bevilges en Sum, for at ſaadanne Experimente kunde foretages. Nuvel, det har jo ſtaaet det ærede Medlem frit for at fremkomme med Forſlag i den Retning i Finantslovsforſlaget, og har han ikke gjort det iaar, kan han jo gjøre det adaare. Men han er altsaa enig i, at ſaa længe man ialtfald ikke har gjort diſe Experimente kan der fremdeles ikke være Tale om at indføre Henrettelsen ved Elektricitet. Jeg vil nu forøvrigt dertil ſøje for mit Bedkommende, at ſelv om det blev ophlyst, at Elektriciteten kunde benyttes ved denne Leilighed, vilde jeg af forſkjellige Grunde ikke ſtemme for at ombytte den Henrettelsesakt, ſom ſkal finde Sted nu og i Fremtiden, med Aflivelse ved Elektricitet. Iøvrigt kunde maatte ogſaa Aflivelse ved Elektricitet ſtundom miſlykkes, alt Menneſteligt er jo ufuldkomment. Jeg erindrer ſaaledes fra min tidlige Ungdom i mit Huſaar, at, da ved Forelæſningerne over Fyſik den daværende Profeſſor foreviſte og forklarede Elektriciteten og docerede, hvorledes den elektriske Strøm kunde give et Stød, der var iſtand til at dræbe en Dye, var den vedkommende Profeſſor ſelv ſaa uheldig at faae et Stød. Han ſaldt bedøvet om, og da han igjen reiſte ſig op — de Tilſtæbeværende vare naturligviſ i høj Grad allarmede ved dette Tilfælde — ſagde han med den for ham egne Godmodighed og Eſtſværdighed: Heraf kunde man maatte uddrage den Slutning, at jeg er ſtærkere end en Dye! Hvad der ſtete dengang, vil man vel i Reglen kunne forebygge, men derſom man tror, at man ſkulde være udeluſtet fra enhver Mulighed for Uheld, hvis man indførte Elektriciteten, tror jeg, at man har Urret, og forſaaovdt kan jeg indvende imod hele denne Anbefaling af Elektriciteten det Samme, ſom det ærede Medlem gjorde gjæl-

dende mod Faldøye. Selvfølgelig kan det ikke beſtrides, at ogſaa dette Redſkab en eller anden Gang kan viſe ſig uheldigt, men det tror jeg, at man driftig kan paafaa, at de Tilfælde, i hvilke der kan indtræffe Uheld ved Faldøyen, ere aldeles forsvindende i Sammenligning med dem, man maa være forberedt paa, naar der benyttes Haandøye, og det navnlig, for at gjentage det, af den Grund, ſom blev angiven af det ærede Medlem for Middeſtart (Monrad), at man heldigviſ ikke har nogen øvet Udfører af Henrettelse med Haandøye og ikke kan vente at faae det her i Landet. Der hengaar jo Naaringer, uden at en Eksekution finder Sted, og jo ſjeldnere de finde Sted, deſto mindre øvet er den Paagjældende, og deſto lettere udfættes han for at blive mere eller mindre greben af Nervøſitet i det Dieblit, han ſkal foretage Eksekutionen. Af den Grund er dette Redſkab, Haandøyen, ſaaledes, at man ſtadig maa leve i Frygt for, at der ved Henrettelser ſkal foregaa ſaadanne uhyggelige Scener ſom de, der fandt Sted ved den ſidſte Henrettelse paa Holland, og derfor er det, tror jeg, ikke til at forsvare, hvis man ogſaa nu denne Gang vil af en eller anden hiſtorisk Reminiſcens eller deſlige afholde ſig fra at ombytte den lidet tjenlige Haandøye med Faldøye, der i ethvert Tilfælde viſtnok maa erkjendes at være et Fremſkridt i Sammenligning med Haandøyen. Jegønſter, at man i det Mindſte maa betragte dette ſom givet, at vi ikke ſkulde lade denne Sag ligge hen rolig til næſte Samling, fordi det Hele var ubetideligt. Vi ſkulde gjøre Noget, og dermed vil jeg haabe, at jeg har bragt Sagen tilbage til det Punkt, hvor jeg tror, at den beſandt ſig, da jeg forſte Gang tog Ordet, nemlig ved Spørgsmaalet, om man ſkal følge Mindretallet eller Flertallet i Udvalget. — Naar jeg nu ſkulde ſige nogle Ord endnu om dette Spørgsmaal, maa det være mig tilladt at bemærke, at det ikke forekommer mig, at den ærede Ordfører for Mindretallet (Brandes) egentlig anførte meget vægtfulde Grunde mod, hvad jeg har anført. Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at det var meget inhumant, at der 3 Dage forinden Eksekutionen ſkulde ſte Meddeleſe til den Dømte om den foreſtaende Henrettelse, hvilket formentlig maatte forudſættes, vilde ſte paa Grund af Beſtemmelsen i det foreliggende færjelige Lovforſlag om, at Preſidens Repræſentanter ſeneſt 3 Dage inden Henrettelsen ſkulde underrettes om, at de havde Adgang til Eksekutionsſtedet. Jeg tror, at dette beror paa en Miſforſtaaelse. Det er nødvendigt at beramme Eksekutionen adſkillige Dage, forinden den finder Sted, men